

Ο Γέροντας που ήρθε και έκανε μια μεγάλη σκάλα από τη γη στον ουρανό

/ [Γνώμες](#)

Εμείς οι ιερείς και οι αρχιερείς στην Αμερική για 70 χρόνια περίπου προσπαθούσαμε να φέρουμε τον κόσμο στις εκκλησίες κάνοντας φεστιβάλ. Δηλαδή διοργανώναμε γιορτές και πανηγύρια και προσφέραμε ποτά, φαγητά, χαρά, διασκέδαση και άλλα παρόμοια. Είχαμε ξεχάσει την προσευχή το κομποσχοίνι την εξομολόγηση τη νηστεία, την άσκηση, την παράδοση της Εκκλησίας μας.

Το σπουδαιότερο, δεν αφήναμε να δημιουργηθούν μοναστικά κέντρα. Τα θεωρούσαμε ότι δεν χρειάζονται και ότι δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα στην Εκκλησία μας. Και ήρθε ένα μικροσκοπικό ανθρωπάκι χωρίς κοσμικές σπουδές, χωρίς πτυχία θεολογίας, χωρίς να έχει ρηξικέλευθες και καινοτόμους ιδέες, όπως πιστεύαμε ότι έχουμε εμείς και μας θύμισε την παράδοσή μας. Δεν πούλησε

σουβλάκια, γύρο, μουςακά, μπακλαβάδες και τα άλλα φαγητά της ελληνικής κουζίνας, αλλά πούλησε, ή μάλλον προσέφερε δωρεάν, τον ξεχασμένο Χριστό της Ορθοδοξίας.

Δεν κάλεσε σε χορούς και διασκεδάσεις, αλλά σε αγρυπνίες και νηστείες. Και ο κόσμος, φωτισμένος από το Θεό, τον πλαisiώσε και τον περιτριγύρισε και τον ενίσχυσε. Η κοσμοσυρροή που παρατηρείται είναι άνευ προηγουμένου. Η Αμερική που προσπαθούσε να ξεφύγει από την καταναλωτική κοινωνία, την αφθονία και τον κόρο των υλικών αγαθών, με κινήματα όπως των hippies και τη στροφή προς τις ανατολικές θρησκείες, άρχισε να ανακαλύπτει τον γνήσιο και αρχέγονο χριστιανισμό της Ορθοδοξίας μας.

Ο π. Εφραίμ ήρθε και έκανε μία μεγάλη σκάλα από τη γη στον ουρανό. Μας έδωσε την δυνατότητα εδώ στην Αμερική ν' ανεβαίνουμε πάνω στον ουρανό με τα μέσα της ορθοδόξου παραδόσεως. Το μοναστήρι, του Αγίου Αντωνίου εδώ στην Αριζόνα, κτίσθηκε με σημεία που έδειξε ο Θεός. Όταν ήρθε ο Γέροντας στην περιοχή μας και έψαχνε για μέρος που θα έκτιζε τη νέα μονή, ενώ προσπαθούσε να πάει αλλού, έχασε το δρόμο του και ήρθε εδώ.

Έμεινε κατενθουσιασμένος. Αμέσως πήγαμε σε κτηματομεσίτη της περιοχής για να δούμε τι μπορούσαμε να αγοράσουμε. Όταν φθάσαμε στο μέρος που κτίσθηκε το μοναστήρι αργότερα, ενώ μιλούσαμε με τον κτηματομεσίτη, ακούσαμε να χτυπάνε καμπάνες όπως χτυπάνε οι καμπάνες της Φιλοθέου. Ο Γέροντας είπε τότε: «εδώ θα το κτίσουμε». Το είπα στον αείμνηστο Αντώνιο, επίσκοπο του Σαν Φρανσίσκο, στον οποίο υπαγόμαστε και κείνος είπε μέσα του «Κεφαλλονίτικη φάρσα», διότι είμαι από την Κεφαλλονιά.

Μετά δύο χρόνια όμως, ενώ πηγαίναμε στο μοναστήρι και σταματήσαμε λίγο πριν φθάσουμε να φορέσουμε τα ράσα μας, γιατί φορούσαμε λαϊκά ρούχα όπως συνηθίζουμε εδώ στην Αμερική, άκουσε τις καμπάνες και ο δεσπότης. Είχε δώσει εντολή στον ηγούμενο να μην κάνουν επίσημη υποδοχή, γι' αυτό όταν φθάσαμε τον μάλωσε. Εκείνος όμως απάντησε ότι δεν χτύπησαν τις καμπάνες και ότι οι πατέρες είναι στα κελλιά. Τότε ο δεσπότης κατάλαβε τι συνέβη και μου εξομολογήθηκε τι είχε σκεφθεί όταν του ανακοίνωσα τι είχε συμβεί σε μας.

Ο επίσκοπος Αντώνιος, όταν γνώρισε τον π. Εφραίμ και το έργο του, μου είπε: «ο Εφραίμ θα γεμίσει την Αμερική με μοναστήρια. Πόσο τυχεροί είμαστε, που έχουμε γνωρίσει και περπατάμε και μιλάμε και ευλογούμεθα από ένα ζωντανό άγιο».

π. Αντώνιος Μοσχονάς,

**(συνταξιούχος εφημέριος στο Tucson, από τους βασικούς συνεργάτες και
συμπαραστάτες του μακαριστού Γέροντα Εφραίμ...)**